

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Посебно одељење
Кж1-По1 12/24
12.7.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење, у већу састављеном од судија: Милимира Лукића, председника већа, мр Сретка Јанковића, Драгана Ћесаровића, Марка Јоцића и Маје Илић, чланова већа, са вишим саветником Јеленом Савић, записничарем, у кривичном предмету против **окривљеног АА и др.**, због кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 5 у вези става 2 КЗ и др, одлучујући о жалбама јавног тужиоца Тужилаштва за организовани криминал, браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Жељка Санковића, браниоца окривљеног ВВ, адвоката Марка Јанковића, браниоца окривљеног ГГ, адвоката Жељка Милошевића и браниоца окривљеног ДД, адвоката Душана Мрдаковића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал К.По1 бр.205/22 од 22.11.2023. године, у седници већа одржаној дана 11.07.2024. године у присуству Јавног тужиоца за организовани криминал Саше Дрецуна, окривљених АА и ББ, њиховог браниоца, адвоката Жељка Санковића, браниоца окривљеног ГГ, адвоката Жељка Милошевића, браниоца окривљеног ВВ, адвоката Марка Јанковића и браниоца окривљеног ДД, адвоката Николе Ханжека, а у одсуству уредно обавештених окривљених ВВ и ДД, након већања и гласања, дана **12.07.2024. године**, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

Усвајањем жалби јавног тужиоца Тужилаштва за организовани криминал, браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Жељка Санковића, браниоца окривљеног ВВ, адвоката Марка Јанковића, браниоца окривљеног ГГ, адвоката Жељка Милошевића и браниоца окривљеног ДД, адвоката Душана Мрдаковића, **УКИДА СЕ** пресуда Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал К.По1 бр. 205/22 од 22.11.2023. године, у осуђујућем делу у ставу I изреке пресуде и у ослобађајућем делу у ставу VI изреке пресуде и предмет се само у том делу **ВРАЋА** првостепеном суду на поновно суђење, док се жалба јавног тужиоца Тужилаштва за организовани криминал у делу који се односи на окривљеног ББ, који је ставом VII изреке пресуде ослобођен од оптужбе због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 7 КЗ, **ОДБИЈА** као неоснована и пресуда Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал К.По1 бр.205/22 од 22.11.2023. године, у ставу VII изреке, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Према окривљенима ВВ и ГГ, са ближим подацима као у изреци пресуде, **ПРОДУЖАВА СЕ ПРИТВОР**, и то према окривљеном ВВ из законских разлога прописаних одредбом члана 211 став 1 тачка 1 и 3 ЗКП, а према окривљеном ГГ из законских разлога прописаних одредбом члана 211 став 1 тачка 1 ЗКП, до даље одлуке суда.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал К.По1 бр.205/22 од 22.11.2023. године, у ставу I изреке, окривљени АА, ВВ, ГГ, ДД и ББ оглашени су кривим и то: окривљени АА због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 у саизвршилаштву у вези са чланом 33 КЗ (описано под тачком 1), окривљени ВВ због продуженог кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 у вези са чланом 61 у саизвршилаштву у вези са чланом 33 КЗ (описано под тачком 1 и 4), окривљени ГГ због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 у саизвршилаштву у вези са чланом 33 КЗ у стицају са кривичним делом кријумчарење из члана 236 став 1 КЗ (описано под тачком 1), окривљени ББ због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ (описано под тачком 3) и окривљени ДД због кривичног дела кријумчарење из члана 236 став 1 КЗ у стицају са кривичним делом недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ (описано под тачкама 1 и 2), па је суд окривљеног АА осудио на казну затвора у трајању од 5 (пет) година у коју му се урачунава време које је окривљени био у притвору у периоду од 12.07.2022. године, када је лишен слободе до 14.11.2023. године, окривљеног ВВ на казну затвора у трајању од 9 (девет) година, у коју му се урачунава време које је окривљени био у притвору у периоду од 04.10.2022. године, када је лишен слободе, па убудуће док притвор према окривљеном траје, окривљеном ГГ претходно утврдио појединачне казне и то: за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 у саизвршилаштву у вези са чланом 33 КЗ казну затвора у трајању од 4 (четири) године, а за кривично дело кријумчарење из члана 236 став 1 КЗ казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, па га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 3 (три) месеца, у коју му се урачунава време које је окривљени био у притвору у периоду од 12.07.2022. године, када је лишен слободе, па убудуће док притвор према окривљеном траје, те му је изрекао и новчану казну у износу од 150.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, с тим што ће уколико не плати новчану казну у остављеном року, суд новчану казну заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора, окривљеног ББ осудио на казну затвора у трајању од 4 (четири) године, у коју му се урачунава време које је окривљени био у притвору у периоду од 18.10.2022. године, када је лишен слободе па до 14.11.2023. године, окривљеном ДД претходно утврдио појединачне казне затвора и то: за кривично дело кријумчарење из члана 236 став 1 КЗ казну затвора у трајању од 7 (седам) месеци, а за кривично дело недозвољена

производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ казну затвора у трајању од 7 (седам) месеци, па га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године, у коју му се урачунава време које је окривљени провео у притвору у периоду од 12.07.2022. године, када је лишен слободе до 21.06.2023. године и изрекао му новчану казну у износу од 150.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, с тим што ће уколико не плати новчану казну у остављеном року суд новчану казну заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора. У ставу II изреке пресуде на основу члана 91 и 92 КЗ суд је окривљеном ДД одузео имовинску корист прибављену кривичним делом и то новац у износу од 1.150 евра одузет по потврди о привремено одузетим предметима МУП РС, Службе за борбу против дрога Ку.бр.490/2203/2/4 број 404/22-22 од 12.07.2022. године. У ставу III изреке побијане пресуде, суд је окривљеном АА изрекао меру безбедности одузимања предмета и то предмета извршења кривичног дела: мобилног телефона марке iPhone модел 12 ИМЕИ бројева ... и ..., претплатничког броја ..., окривљеном ВВ: 1) 7 ПВЦ пакета облепљених браон селотејп траком са исписаним латичним дуплим словом "D" нето масе 3.630,41 грама опојне дроге хероин у смеси са кофеином и парацетамолом, 2) 7 ПВЦ пакета укупне нето масе 6.676,60 грама смеше кофеина ни парацетамола, 3) металног калупа који се састоји из два дела, 4) електронске вагице у оригиналној кутији беле боје са натписом SF 400, 5) металног рама правоугаоног облика за пресу, окривљеном ГГ: 1) мобилног телефона Apple, ИМЕИ бројева ... и ..., претплатничког броја ..., броја ... и Globatel апликације регистроване под именом ГГ са претплатничким бројем ..., 2) 12 картонских кутија у црним ПВЦ џаковима облепљеним траком у којој се налазила једна торба са натписом Dogay Korumak Herinizin Elinda Sok у којој се налазило: 8 пакета облепљених црном изолир траком укупне нето масе 4.284,61 грама опојне дроге хероин у смеси са кофеином и парацетамолом и укупно 509 оригиналних паковања са желатинастом масом црвене боје упакованих у 509 затопљених алуминијумских кеса са натписом ADALAY укупне нето масе 249.730,67 грама у којој је детектовано присуство супстанци никотин (алкалоид), глицерин карвон (терпеноид), неофитадијан (дистерпен), ментол (терпеноид), цинамалдехид, ксилитол (заслађивач) који улази у састав ароматизованих дуванских производа, окривљеном ББ: 1) 3 пакета облепљена браон селотејп траком нето масе 2.889,34 грама смеше кофеина и парацетамола, 2) ПВЦ пакета облепљеног браон селотејп траком нето масе 154,28 грама смеше кофеина и парацетамола, 3) 2 ПВЦ пакета облепљена браон селотејп траком нето масе 1.922,82 грама смеше кофеина и парацетамола, 4) већег ПВЦ пакета обмотан провидном стреч фолијом испод које је зелена ПВЦ фолија нето масе 5.120 грама смеше кофеина и парацетамола, окривљеном ДД: 1) гасни пиштољ марке "Blow C58" са натписом cal. 9мм р.а.к. и припадајућим оквиром без муниције, 2) гасни пиштољ марке "Blow F92" са натписом cal. 9мм р.а.к. и припадајућим оквиром без муниције и под 3) мобилни телефон марке "Samsung A52S" ИМЕИ броја ... и ... са две претплатничке картице Telenor серијског броја ... и МТС серијски број У ставу IV изреке побијане пресуде на основу члана 88 КЗ суд је окривљеном ГГ изрекао меру безбедности протеривање странаца из земље у трајању од 5 (пет) година који се рачуна од дана правноснажности пресуде, с тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања мере. У ставу V изреке пресуде, на основу члана 264 и 262 ЗКП окривљени су обавезани да накнаде трошкове кривичног поступка, које ће суд одмерити посебним решењем. У ставу VI изреке пресуде, на

основу члана 423 тачка 2 ЗКП, окривљени АА, ВВ, ГГ, ББ и ДД, ослобођени су од оптужбе, и то да је окривљени АА извршио кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 5 у вези става 2 КЗ у стицају са кривичним делом кријумчарење из члана 236 став 1 КЗ, окривљени ВВ, ГГ, ББ и ДД, по једно кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 5 у вези става 4 и 2 КЗ, а окривљени ББ и окривљени ДД, по једно кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 5 у вези става 1 КЗ. У ставу VII изреке побијане пресуде, на основу члана 423 тачка 1 ЗКП, окривљени ББ ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 7 КЗ.

Против наведене пресуде, жалбе су изјавили:

- јавни тужилац Тужилаштва за организовани криминал, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, усвоји жалбу, укине ожалбену пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или усвоји жалбу, преиначи побијану пресуду, тако што ће окривљеног АА осудити на јединствену казну затвора у трајању не мањем од 17 година и новчану казну у износу не мањем од 300.000,00 динара, окривљеног ГГ осудити на јединствену казну затвора у трајању не мањем од 12 година и новчану казну у износу не мањем од 300.000,00 динара, окривљеног ДД осудити на јединствену казну затвора у трајању не мањем од 10 година и новчану казну у износу не мањем од 300.000,00 динара, окривљеног ВВ осудити на јединствену казну затвора у трајању не мањем од 15 година и окривљеног ББ осудити на јединствену казну затвора у трајању не мањем од 13 година,

- бранилац окривљених АА и ББ, адвокат Жељко Санковић из свих законских разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, преиначи побијану пресуду, окривљене ослободи од оптужбе или исту укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, те је тражио да заједно са окривљенима буде обавештен о седници већа другостепеног суда,

- бранилац окривљеног ВВ, адвокат Марко Јанковић, из свих законских разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијану пресуду, окривљеног ослободи од оптужбе или преиначи ожалбену пресуду у односу на тачку 1 пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или укине пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, те је тражио да се укине притвор према окривљеном или исти замени блажом мером, као и да заједно са окривљеним буде обавештен о седници већа другостепеног суда,

- бранилац окривљеног ГГ, адвокат Жељко Милошевић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона и одлуке о казни, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу и преиначи првостепену пресуду, односно ослободи окривљеног због кривичног дела из члана 236 став 1 КЗ, те је тражио да буде обавештен о седници већа другостепеног суда и

- бранилац окривљеног ДД, адвокат Душан Мрдаковић, из свих законских

разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијану пресуду, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или да првостепену пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, те је тражио да заједно са окривљеним буде обавештен о седници већа другостепеног суда.

У одговору на жалбу, бранилац окривљених АА и ББ, адвокат Жељко Санковић је предложио да се жалба јавног тужиоца Тужилаштва за организовани криминал одбије као неоснована.

Бранилац окривљеног ВВ, адвокат Марко Јанковић је у свом одговору на жалбу предложио да се жалба јавног тужиоца Тужилаштва за организовани криминал одбије као неоснована.

Бранилац окривљеног ДД, адвокат Душан Мрдаковић је у свом одговору на жалбу предложио да другостепени суд одбије жалбу тужиоца као неосновану.

Јавни тужилац Тужилаштва за организовани криминал у свом поднеску Ктж.бр. 34/24 од 14.05.2024. године, предложио је да се жалбе бранилаца окривљених одбију као неосноване.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал је одржао седницу већа, у присуству јавног тужиоца Тужилаштва за организовани криминал Саше Дрецуна, окривљеног АА и окривљеног ББ, као и њиховог браниоца, адвоката Жељка Санковића, браниоца окривљеног ВВ, адвоката Марка Јанковића, браниоца окривљеног ГГ, адвоката Жељка Милошевића и браниоца окривљеног ДД, адвоката Николе Ханжека, који се јавио по заменичком пуномоћју за адвоката Душана Мрдаковића, а у одсуству уредно обавештених окривљених ВВ (сходно члану 447 став 3 ЗКП) и ДД, на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом, коју је испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у изјављеним жалбама, па је по оцени жалбених навода и предлога, донео одлуку као у изреци пресуде.

Наиме, основано се изјављеним жалбама указује да је пресуда захваћена битним повредама одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 11 ЗКП и члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, јер су разлози пресуде противречни изреци, изрека пресуде је неразумљива, те у истој нису дати довољно јасни разлози о свим одлучним чињеницама, што је довело до погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, због чега се чињенични и правни закључци првостепеног суда, за сада, не могу испитати.

Основано се изјављеном жалбом јавног тужиоца Тужилаштва за организовани криминал указује да су нејасни разлози првостепеног суда на страни 80. образложења пресуде, у делу у коме се наводи да нема доказа да је окривљени АА извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 5 у вези става 1 КЗ, налазећи да се поступање окривљеног исцрпљује у саизвршилаштву, те да су окр. АА, ВВ и ГГ остварили заједничку одлуку и својим радњама битно допринели извршењу кривичног дела, али да нема доказа да су поступали као

организована криминална група или група.

Међутим, у даљем делу образложења, првостепени суд наводи да је окривљени АА имао доминантну улогу у извршењу кривичног дела, да је био иницијатор и финансијер набавке опојне дроге (околности које су третиране као отежавајуће приликом одлучивања о врсти и висини кривичне санкције) на страни 85. образложења побијане одлуке, што је противречно изреци и образложењу пресуде, где суд закључује да није доказано да је окривљени АА организовао ОКГ, па остају нејасни разлози у осуђујућем делу побијане пресуде, у делу у коме је суд унео битне елементе улоге организатора у виду речи “финансирао куповину опојне дроге – хероин”, као и да је “ради преузимања опојне дроге претходно позајмио возило”, а супротно томе нашао да нема доказа да је окривљени извршио кривично дело из члана 246 став 5 у вези става 1 КЗ у време, на месту и на начин ближе описан у изреци пресуде.

С тим у вези, суд је у образложењу пресуде навео да је окривљени АА (према стању у списима предмета) у више наврата предавао возила окривљеном ГГ за превозење предмета извршења кривичног дела, и то возило марке “Mercedes”, модел А80 CDI, регистарских ознака ... и возило марке “Peugeot”, модел 308, регистарских ознака ... Међутим, за возило марке “Mercedes” суд утврђује да нема доказа под којим околностима и у коју сврху је ово возило позајмљено (страница 75. образложења побијане одлуке), док је за предају возила марке “Peugeot” које је 01.07.2022. године (које је такође под истим условима и на исти начин предато окривљеном ГГ), утврдио да је постојала јасна намера и свест окривљеног АА за вршење кривичног дела, што произлази из изреке осуђујуће пресуде, те се основано изјављеном жалбом тужиоца указује да су у овом делу разлози пресуде нејасни и у знатној мери противречни.

С тим у вези, суд је апострофирао да је остало недоказано да су окривљени АА, ВВ и ГГ извршили кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 КЗ у саставу организоване криминалне групе или групе, те да окривљени ГГ и окривљени ДД нису извршили кривично дело кријумчарење из члана 236 КЗ у саставу организоване криминалне групе, већ су се бавили кријумчарењем (страна 84. образложења пресуде).

Одредбом члана 112 тачка 22 КЗ прописано је да је група најмање три лица повезаних ради трајног или повременог вршења кривичних дела која не мора да има дефинисане улоге својих чланова, континуитет чланства или развијену структуру.

Имајући у виду цитирану законску одредбу, основано се изјављеном жалбом тужиоца указује да је пресуда захваћена битном повредом одредаба кривичног поступка, јер у пресуди нема разлога о томе да ли су окривљени критичном приликом евентуално поступали у саставу групе, већ супротно томе, суд само образлаже да нема доказа о постојању организоване криминалне групе. У конкретној правној ствари, суд није дао разлоге о томе да ли се у конкретном случају ради о повезаности окривљених у форму групе, поготово што се у изреци побијане пресуде, наводе улоге које су окривљени критичном приликом имали, и то да је окривљени АА финансирао куповину опојне дроге и предао возило ради преузимања опојне дроге, окривљени ВВ купио и паковао опојну дрогу, а окривљени ГГ организовао транспорт опојне дроге.

Надаље, основано се изјављеним жалбама бранилаца окривљених ВВ, АА и ББ указује да је у образложењу ожалбене пресуде суд пропустио да наведе разлоге о томе да су окривљени критичном приликом поступали са умишљајем, већ супротно томе, суд у једној реченици наводи да су окривљени поступали са умишљајем, не дајући образложење за овакав свој став.

Даље, према оцени већа Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, првостепена пресуда, у осуђујућем делу, садржи неостатке који представљају битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, с обзиром да су у образложењу првостепене пресуде изостали разлози о појединим одлучним чињеницама, а они разлози који су дати су у знатној мери нејасни и противречни.

Наиме, првостепеном пресудом окривљени ВВ је оглашен кривим да је извршио продужено кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став а у вези са чланом 61 КЗ у саизвршилаштву у вези са чланом 33 КЗ.

Међутим, према оцени већа овог суда, првостепени суд подводећи утврђено чињенично стање под правну норму, односно образлажући квалификацију кривичног дела, не износи јасне и аргументоване разлоге.

Кривични законик РС у члану 61 садржи одредбе о продуженом кривичном делу, па су тако елементи продуженог кривичног дела: истоветност или истоврсност кривичних дела, временска повезаност, тј. временски континуитет и истоветност учиниоца, док су алтернативни или факултативни услови: истоветност оштећеног, истоветност предмета дела, коришћење исте ситуације или истог трајног односа, јединство места или простора извршења дела и јединствени умишљај учиниоца. При томе, у ставу 3 члана 61 КЗ прописано је законско ограничење постојања продуженог кривичног дела тиме што не могу чинити продужено кривично дело она дела која по својој природи не допуштају спајање у једно дело,

Одредбом члана 112 став 30 КЗ прописано је да када је радња кривичног дела одређена трајним глаголом, сматра се да је дело учињено ако је радња учињена једном или више пута.

Имајући у виду напред цитиране законске одредбе, основано се изјављеном жалбом јавног тужиоца, као и браниоца окривљеног ВВ указује су нејасни разлози првостепеног суда на страни 84. образложења пресуде да је окривљени својим радњама извршио продужено кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ.

Наиме, имајући у виду напред наведене елементе продуженог кривичног дела, према оцени већа Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, образложење изнето у првостепеној пресуди, које се односи на питање примене института продуженог кривичног дела - да се ради о истоврсним кривичним делима, са истоврсним предметима и са јединственим умишљајем извршиоца, не представља

довољно јасне и аргументоване разлоге, којима би се чињенична основа пресуде подвела под напред наведену правну норму.

По налажењу овог суда, а обзиром на напред изнето, у конкретном случају поставља се питање правилне примене кривичног закона, те је неопходно у сваком конкретном случају утврдити да ли се у радњама које се окривљеном стављају на терет остварују бића једног или два кривична дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 КЗ, а имајући у виду природу кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога (радње које се означавају трајним глаголом), затим чињеницу да се окривљеном ставља на терет да је да је једно дело извршено од стране ОКГ (4 лица) а друго од стране 1 лица, чињенични опис радњи које се окривљеном стављају на терет, као и умишљај окривљеног (да ли је окривљени у наведеном периоду имао намеру да предметну опојну дрогу држи у циљу даље продаје).

Ово због тога, што је код оба кривична дела заштитни објекат здравље људи, а радња оба кривична дела је идентична – ко неовлашћено производи, прерађује, продаје или нуди на продају или ко ради продаје купује, држи или преноси или ко посредује и продаји или куповини или на други начин неовлашћено ставља у промет супстанце или препарате који су проглашени за опојне дроге, те је у конкретном случају довољно да се ради о супстанцама или препаратима који се налазе на списку опојних дрога или психоактивних контролисаних супстанци, те како је у конкретном случају могуће предузимање више радњи са истим циљем, а како се ради о трајном глаголу, а у конкретном случају правну квалификацију не одређује број и врста опојне дроге, већ умишљај окривљеног који је потребно утврдити у сваком конкретном случају.

Истовремено, када је у питању кривично дело кријумчарење из члана 236 КЗ, којом одредбом је прописано “ко се бави преношењем робе преко царинске линије избегавајући мере царинског надзора” или “ко избегавајући мере царинског надзора пренесе робу преко царинске линије наоружан у групи или уз употребу силе или претње”, које се окривљеном ГГ ставља на терет, основано се жалбом браниоца окривљеног ГГ, адвоката Жељка Милошевића указује да је радња извршења предметног кривичног дела одређена трајним глаголом – преношењем, а поред тога и трајном одредницом бављење (преношење), што имплицира одређени континуитет у бављању преношења, нешто што се ради у виду занимања и у више наврата, те је битан елемент бића овог кривичног дела намера лица да се и убудуће бави спорном делатношћу, односно спремност да се инкриминисане радње понове.

С тим у вези, нејасан је закључак првостепеног суда на страни 75. образложења пресуде, у коме наводи да из неспорно утврђеног чињеничног стања, произлази да су окривљени ГГ и окривљени ДД у периоду од марта 2022. године до 12.07.2022. године по претходном договору и у више наврата, преносили царинску робу из Турске у Србију, избегавајући мере царинског надзора органа Републике Србије, будући да је предмет оптужења само један догађај од 12.07.2022. године, те овакви наводи образложења побијане пресуде не одговарају наводима датим у изреци побијане пресуде, због чега се укидање првостепене пресуде и у овом делу показује нужним и неопходним.

У поновном поступку, првостепени суд ће отклонити битне повреде одредаба кривичног поступка, на које је указано овом пресудом, те поуздано утврдити одлучне чињенице од значаја за правилно пресуђење у овој кривичноправној ствари, након чега ће свестраном анализом свих изведених доказа, цењених, како појединачно, тако и у њиховој међусобној повезаности, донети правилну и на закону засновану одлуку за коју ће дати довољно јасне, аргументоване и непротивречне разлоге.

Надаље, ставом VII изреке побијане пресуде, окривљени ББ ослобођен од оптужбе за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 7 КЗ,

Напред наведени део првостепене пресуде побија се жалбом Тужиоца за организовани криминал, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, тако што се истиче да у односу на ослобађајући дао пресуде нису дати разлози о чињеницама које су предмет доказивања, а дати разлози у побијаној пресуди о чињеницама које су предмет доказивања потпуно су нејасни и у знатној мери противречни, из ког разлога није могуће испитати законитост и правилност пресуде.

Међутим, супротно овим жалбеним наводима, веће Апелационог суда у Београду, Посебног одељења налази да је првостепена пресуда у образложењу јасна и разумљива, те је првостепени суд о свим чињеницама важним за доношење пресуде дао довољно јасне и аргументоване разлоге, који не садржи никакве противречности нити нејасноће у погледу кривичних дела за која су окривљени ослобођени од оптужбе.

С тим у вези, изјављеном жалбом јавног тужиоца Тужилаштва за организовани криминал се истиче да је суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка, када је окривљеног ББ ослободио од оптужбе за наведено кривично дело, будући да се интенција законодавца (који је предвидео инкриминисане радње у виду санкционисања лица које неовлашћено прави, набавља, поседује или даје на употребу опрему, материјал и супстанце за које је знао да су намењене за производњу опојне дроге) не исцрпљује само на прекурсоре од којих се прави опојна дрога, већ је нужно и неопходно да се предмети извршења кривичног дела у овој квалификацији тумаче екстензивније, тј. у свести извршиоца да су ови предмети намењени за производњу опојне дроге, будући да је просто конзумирање опојне дроге хероин у његовом чистом саставу фатално за конзументе и да је потребно мешање управо са кофеином и парацетамолом, као таквима. У том смислу, како је утврђено да је окривљени ББ дана 17.10.2022. године неовлашћено преносио наведену смешу која је пронађена приликом заустављања окривљеног, те да је наведена смеша пронађена и на адреси у ..., у количинама ближе наведеним у изреци побијане пресуде, то је напред наведено јасан показатељ да је доказана свест окривљеног у вези чињенице да је управо ова смеша поседована ради намене у производњи опојне дроге хероин као такве, која је једино и могла да буде конзумирана на овај начин.

Међутим, према оцени већа Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, првостепени суд је правилно поступио када је окр. ББ применом одредбе члана 423 тачка 1 ЗКП, ослободио од оптужбе, приликом чега је првостепени суд за своје чињеничне и правне закључке дао довољно јасне и аргументоване разлоге, које у свему

као правилне, прихвата и веће овог суда.

Наиме, супротно изнетим жалбеним наводима јавног тужиоца Тужилаштва за организовани криминал, по налажењу Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, правилно је првостепени суд у вези кривичног дела из члана 246 став 7 КЗ, које се тачком 5 оптужнице ставља на терет окривљеном ББ, на основу одбране окривљеног и чињеница констатованих у писаним доказима неспорно утврдио да је дана 17.10.2022. године окривљени затечен у поседу и од окривљеног одузета супстанца у количини наведеној у тачки 5 оптужнице, а за коју је физичко-хемијским вештачењем од 18.10.2022. године утврђено да представља смешу кофеина и парацетамола (узорци од 1-4).

Међутим, како се ни наведене супстанце односно парацетамол и кофеин не налазе у Правилнику о утврђивању списка супстанци које се користе у недозвољеној производњи опојних дрога и психоактивних супстанци, то парацетамол и кофеин не представљају супстанце које су намењене за производњу опојне дроге, јер се из ове смеше не може добити опојна дрога, већ се она може евентуално користити за повећање количине опојне дроге, због чега је правилно првостепени суд нашао да кривично дело које се окривљеном ББ ставља на терет као кривично дело из члана 246 став 7 КЗ, по закону није кривично дело, те га је правилно првостепени суд за ово кривично дело ослободио од оптужбе на основу одредбе члана 423 тачка 1 ЗКП, а супротни жалбени наводи јавног тужиоца, којима се оспорава овакав закључак суда, оцењени су као неосновани и без утицаја на другачију одлуку у овом делу.

Имајући у виду да је донетом пресудом укинута првостепена пресуда у осуђујућем делу, то је, на основу члана 458 став 4 ЗКП, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, испитао да ли још постоје разлози за притвор окривљенима ВВ и ГГ, и то према окривљеном ВВ прописани одредбом члана 211 став 1 тачка 1 и 3 ЗКП, а према окривљеном ГГ прописани одредбом члана 211 став 1 тачка 1 ЗКП.

Наиме, имајући у виду да из списка предмета произлази да окривљени ВВ има пријављено пребивалиште у ..., ул. ..., а непријављено борави на адреси у ... улици број ..., при чему је без непокретне имовине и сталних извора прихода, а имајући у виду количину опојне дроге хероин (4.248,61 грама, распоређених у 8 пакета и 3.630,41 грам у смеси са кофеином и парацетамолом распоређених такође у 8 пакета), као и 7 пакета са кофеином и парацетамолом, укупне нето масе 6.676,60 грама и пронађену комплетну опрему за мешање, мерењање и паковање опојне дроге, те како је према извештају из КЕ раније осуђиван пресудом Окружног суда у Београду Кж1 977/09 од 19.06.2009. године због кривичног дела из члана 246 став 1 КЗ, дакле истоврсног кривичног дела у односу на кривично дело које му се у овом поступку ставља на терет, то по налажењу Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, све напред наведене околности, у својој међусобној повезаности, представљају околности које указују да ће се окривљени у случају боравка на слободи крити или дати у бекство односно да постоје особите околности које указују да ће окривљени, у случају боравка на слободи, у кратком временском периоду поновити кривично дело, те да су испуњени законски услови за притвор по основу одредбе члана 211 став 1 тачка 1 и 3 ЗКП, као и да је притвор, у конкретном случају нужна и неопходна мера за обезбеђење присуства

окривљеног у поступку и несметано вођење кривичног поступка, те да се иста сврха не може остварити другом, блажом мером. Такође, у односу на окривљеног ГГ, стоје законски разлози за притвор прописани одредбом члана 211 став 1 тачка 1 ЗКП, с обзиром да је окривљени страни држављанин – држављанин ..., који има пријављено пребивалиште у ..., а на територији Републике Србије непријављено борави у ..., те како се ради о лицу без боравишног статуса, без имовине и без сталних извора прихода, то наведене околности указују на опасност од бекства уколико би се окривљени нашао на слободи, због чега је притвор према окривљеном по наведеном законском основу неопходна и нужна мера за обезбеђење присуства окривљеног у поступку и несметано вођење кривичног поступка.

Имајући у виду све напред наведено, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је применом одредби члана 457 и 458 ЗКП, донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Јелена Савић, с.р.

Председник већа-судија
Милимир Лукић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић